

R

TA

Kültür – Sanat - Edebiyat

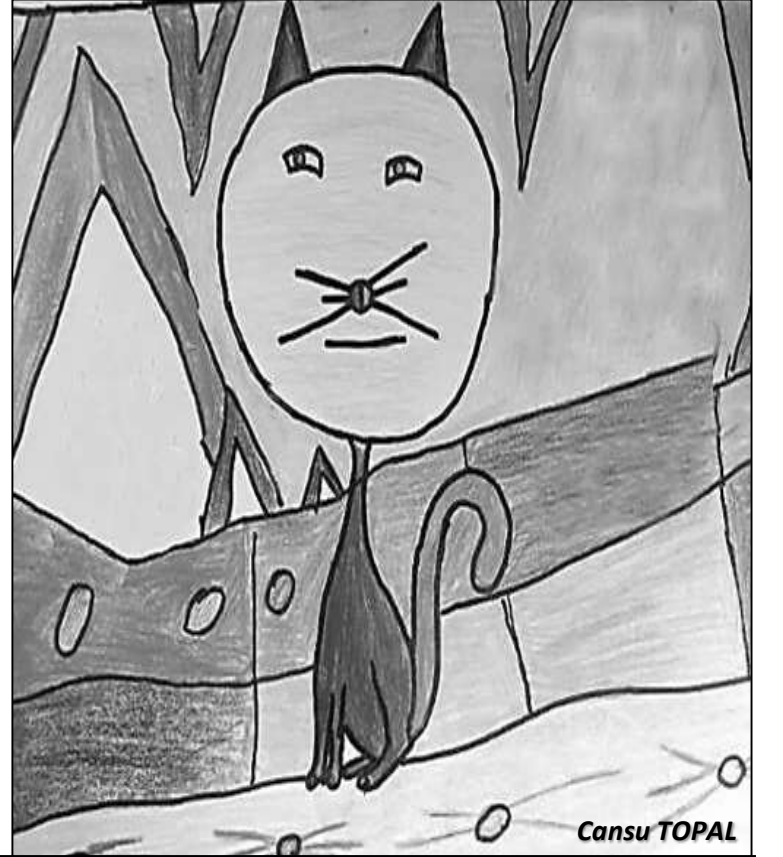
Büşra ÖZBEK

YEŞEREN UMUTLAR

Bahar, içimizdeki umutların yeşermesi demektir. Her yenibaharla umutlarımız yeşerir, yeşedikçe gürleşir.

Bunu bir ağaca benzetebiliriz. Baharın gelişiyle ağaç çiçek açar. Etrafa mis kokularını yayar. Sonra yavaş yavaş yapraklanır. Bir de yanında kendini sevip kollayan insanlar ve umutları olunca yaprakları gürleşir. Fakat olay tam tersi olursa durum daha fena... Yapraklarını döker, dalları bükülür ve çok üzülür. İnsan da böyle değil midir aslında? İnsan yanındakilerin değerini onlardan ayrı kalınca mı anlar? Bu acı bir gerçek. Ne zaman insanın sevdikleriyle arasına mesafeler girer ya da ölüm onları alır, işte o zaman anlar sevdiklerinin kıymetini. Bir de umudunu kaybederse... Maalesef onun için artık çok geçtir. Bu yüzden hayattayken bir gün bizim de sonumuzun geleceğini unutmayıp yanımızdakilerin kıymetini bilelim. Bu bahar, herkese hak ettiği gibi davranalım. Umudumuzu kaybetmeyip doğaya sınımsız sarıyalım. Çimenlerin üstüne yatıp bulutları seyredelim. Doğaya sarıldığımız gibi sevdiğimizimize de sarıyalım, umutlara tutunalım yüzümüzden gülümsemeye eksik olmasın; üzgünlük, kırgınlık, hayattan bıkkınlık olmasın.

Gözlerinizi açık bir bakın etrafa. Etrafınızdaki yeşil çimenlere, rengârenk çiçeklere, ötüşen kuşlara, havadaki bulutlara bir bakın. Açın pencerenizi bu bahar havasından derin bir nefes alın. Çünkü hayat yaşamaya değer ve umutlarla güzel.

Cansu TOPAL

Şule KARAKUŞ

DETLİ KOLTUK

Ben Gazi Beylerin evindeki kahverengi detli koltuk...

Oysaki birkaç ay öncesine kadar ne kadar çok mutlu idim. Artık benim eskidiğimi, yıprandığımı hatta çok rahatsız olduğumu bile söylüyorlar. Bütün detlerini, üzüntülerini, sevinçlerini beraber paylaşmadık mı? Beni atacaklar yerime pembe beyaz koltuklar alacaklar mı. Daha geniş daha ferah olacaklar mı. Belki de beni tozlu karanlık çatıya atabilirler. Belki daha kötüsü bir çöp kenarına...

"Aman Allah'ım ne oluyor? Nereye götürüyorsunuz beni, yoksa karanlık çatıya mı? Aaaa burası da neresi? Bu yaşlı amca bu yaşlı teyze de kim?" Beni, karanlık çatıya değil koltukları bile olmayan Halil amcalara hediye etmişler.

Olsun burası da çok güzel. Burada çok mutlu idim. Yeni yaşantıma, yeni evimde, yeni sahiplerimle devam edeceğim. Artık derdimi sevincimi onlarla paylaşacağım.

Mustafa ÇİFTÇİ

NEREYE GİTTİ İNSANLIK

Nereye gitti insanlık?
Teknolojiye bağlandık,
Oysa kitaplar varken,
Tabletlere sarıldık.

Nereye gitti insanlık?
Sokaklar bomboş kaldı.
Oyun oynamak varken,
Bilgisayar oyunlarına kandık.

Nereye gitti insanlık?
Dünya sanatsız kaldı.
Resmi çizmek varken,
Filmlere daldık.

Zeynep GÜNDOĞDU

HAYALİMDEKİ KÜTÜPHANE

Haydi gelin benim hayallerimi süsleyen kütüphaneye gidelim. Ancak iki şartım var: Sesiz olmak ve kitaplara zarar vermemek...

Benim kütüphanem çok büyük. İçinden gökkuşağı geçen ağaçların da olduğu bir kütüphane. Renk renk kitaplıklar ve içlerinde yüz binlerce kitap var. Hepsinin de içeriği farklı. Bazıları macera, bazıları dram, bazıları aşk ve bazıları da büyük bir bilginin ya da topluma faydası olan bir insanın hayatını konu alıyor. Hepsinin de muhteşem bir konusu var. Her bir sayfasında başka bir olay, başka bir konu yer alıyor. Sen ise gizem ve macera konulu kitapların yer aldığı bölüme gidiyorsun. Gözüne kestirdiğin bir kitabı alıyorsun ve arka yüzüne baktığında ünlü dedektif "Sherlock Holmes" ve arkadaşı "Watson" in yine bir gizemi çözmek için uğraştığını okuyorsun. Bu kitabı alıp hayvan figürlerinden yapılmış boş bir masaya geçiyorsun. Senin masan fil figüründen yapılmış ve sen hortumuna oturuyorsun. Arkadaşlarına bakıyorsun kimisi ağacın dallarında kimisi de diğer hayvan masalarına oturmuş. Kitabı öyle bir okuyorsun ki zaman çabucak geçiyor. Sonra yeni bir kitap alıyorsun ve her kitapta kendinden bir şeyler buluyorsun.

İşte benim kitaplarım ve işte benim hayallerimi süsleyen o muhteşem kütüphane!

ARKADAŞLARIM KİTAP

Caddeleri kalabalık güzel bir şehirde yaşayan Zeynep adında bir kız vardır. Zeynep kitap okumayı, anlatmayı, yazmayı seven biridir. Okuldan eve gelince üstünü değiştirip yemeğini yer, ödevlerini yapıp kitap okumaya başlardı. Günde en az bir saat okurdu. Akşam yatmadan önce günlüğüne bir şeyler karalardı. Günlerden bir gün günlüğünü açıp kitap hakkında düşüncelerini yazmaya başladı. O satırlarda: “Kitap insanı dinlendirir, başka alemlere götürür kitap arkadaş gibidir, kitap sana umut ışığıdır.” gibi cümleler vardı. Günlüğünü yazdıktan sonra ballı sütünü içip yattı. Gözlerini kapadı. Hemen uykuya daldı. Güzel bir rüya görüyordu. Rüyasında her yer kitap ve kitapların yarısından çoğu havada uçuyordu. Elini uzatıp bir kitap aldı. Kitapla konuşmaya başladı.

Kitap:

-Benim sayfamı çevir, çok güzel bir kitabım, deyince Zeynep dayanamadı. Kitabı okumaya başladı. Sayfalarını minicik elleriyle çevirirken tatlı rüyasından annesinin sesiyle uyandı.

Annesi:

-Kızım bugün teyzenler Antalya'dan birkaç gün kalmaya geliyorlar, dedi.

Tabi Zeynep buna çok sevindi. Zeynep'in çok tatlı iki kuzeni vardı. Bunlar ikiz idi. Biri Cansu diğeri Cemre. Cansu da Zeynep gibi kitap hayranı. Ama Cemre ikiziyle bu açıdan hiç uyuşmuyordu. Cemre'nin kitaplara ilgisi yoktu. Zeynep'in teyzesi geldi. Kahvaltılarını yaptılar. Zeynep kuzenlerini alıp en sevdiği yere götüreceğini söyledi. İnsanın kendisiyle baş başa kalabileceği huzurlu bir yerdi orası. Bu ikizleri heyecanlandırdı. Nereye gideceklerini sordular ama fayda etmedi. Zeynep sürpriz olduğunu söyledi. Sonunda ulaştılar huzura. Bir kütüphaneydi geldikleri yer. Kalabalık olmayan, huzurlu, ikinci ev. Cansu sevindi. Cemre kitapları sevmediği için dolayısıyla kütüphaneyi de sevmemişti. Cansu kitabını alıp yerine oturdu. Zeynep ise kitaplara bakarken rüyası aklına geldi. Öyle bir kitap arıyordu. En sonunda bulup o da yerine oturdu. Ama Cemre, pencerenin kenarına kitap almadan oturdu. Zeynep ve Cansu okuyunca Cemre'nin canı sıkıldı. Oradan ayrıldı. Aradan bir saat geçti, okumayı bitirdiler ve kitap alıp oradan ayrıldılar. Cansu çok memnun olmuştu. Eve vardıklarında Cemre'yi görememişlerdi. Teyzesi sordu:

-Cemre nerede, sizinle değil miydi?

Zeynep:

-Evet ama sıkılıp gitmişti, dedi.

Evden Zeynep ve Cansu ayrılıp Ceren'i bulmaya çalıştılar, kalabalıkta Ceren'i yalnız bırakmamalıydılar.

Cansu kalabalıkta ikizini merak etmeye başladı. En sonunda Cemre'yi dondurmacının önünde dondurma yerken buldular. Hemen alıp eve götürdüler. Evde ailecek hep birlikte otururken Cemre'nin canının sıkıldığını fark ettiler. Ne zaman baksalar durmadan "Off!" çektiğini duyuyorlardı. Zeynep ve Cansu bir plan kurdu. Cemre'ye ilgisini çekecek bir kitap verelim, belki can sıkıntısı geçer, diye düşündüler. Kitap okursa belki alışır, macera kitaplarını seviyor olabilir, dediler. Zeynep, Cemre'ye en sevdiği kitabını vermeden önce kitabın ne anlatmak istediğini ona biraz anlatmaya çalıştı. Cansu ise kitap okumanın faydalarını anlatmaya başladı. Cemre de merak edince kitabı eline aldı. Sayfalarına şöyle bir göz gezdirdi, biraz inceledi ve okumaya başladı. Bir süre hiç durmadan okudu. Zeynep ve Cansu şaşkınlıkla Cemre'yi izliyordu. Cemre, bir süre mola verdi.

Zeynep:

-Cemre, bu kitabı okuyunca bana özetini çıkarır mısın?

Cemre, kitabını eline alıp okumaya devam etti. Eline bir kalem aldı. Anladıklarını kağıda yazmaya başladı. Tanıdıkları Cemre, kitabın yüzüne bakmazdı. Ancak onları şaşırtıp kitabı büyük bir ilgiyle okumuştur. Artık Cemre, her türlü kitabı okumasa da en azından bazı kitaplarla dostluğa adım attı.

Zeynep ve Cansu, Cemre'ye gülümseyerek:

-O da bizden...

Elçin FİDAN GİTAR

Benim adım gitar,
Altı telim var.
İnceden kalına,
Çeşit çeşit tınım var.

Daha birçok özellik,
Bulunur bende.
Dene bak göreceksin,
Notalar halinde.

Gitar, keman, piyano,
Bulunur birçok evde.
Bestelerle, notalarla,
Aşkla çalınır unutmaz.

Rabia Adeviye TUNÇ

HAYALLERLE YOLCULUK

Hayal, kimisine göre kaçış yöntemi, kiminin ise geleceğidir. Ne olursa olsun sonunda yine insan kendince mutlu olur. Sanki istediği olmuş gibi... Hayal insanın kendisidir. Kurduğu hayallerle insan bir yolculuğa çıkar. Aslında hayal, hayatımızı süsler: şöyle olsaydı böyle olurdu... Hayal benim için bazen kaçış yöntemidir. Yaşadıklarımın kafamı rahatlatırım böylelikle. Kısa da olsa hayal ettiklerim benim için güzel bir yolculuktan dönüş gibi olur. Hayallerimiz bizi kalbimizden ve aklımızdan geçenlerin gerçekleştiği bir dünyaya sokar. İnsan bu sayede geleceğe dair bir hedefi ve planı olur. Bunun için her insan hayal kurmalıdır.

Hep düşünüyorum,biz bol bol yiyip içerken,başkalarının durumunu onların çektiği çileleri ,zor durumlarını.Meğer bunun tek nedeni varmış. O da israf.

“Yiyiniz,içiniz fakat israf etmeyiniz.”.Bu ayette de vurgulandığı gibi israf etmemeliyiz. Çöpe attığımız şeylerle “Kim bilir kaç kişi doyar?” diye düşünmeliyiz. Ama biz kendimizi doyuramaz olmuşuz. Aslında kendimizi hep tok sanıyoruz . Ancak durum hiç de öyle değil. Onlar olduğuyla yetinmeye çalışıyor,peki biz...

Ülkemizde sadece ekmek israfıyla ;80 hastane,500 okul yapılabilir. Düşünebiliyor musunuz? Biz böyle bilinçsizce harcama yapmadan ihtiyaç sahiplerine versek aç insan kalır mı dünyada? Hem onlar hem de biz mutlu oluruz. Hepimiz kardeş oluruz.Ve böylece birlik beraberlik içinde yaşarız.

Mesela insani yardım kurumlarına bağışta bulunsak sizce mutlu olmaz mıyız? Sadece biz mi? Peki ya yardım edilen kişiler...

Mehmet KIRKBEŞ

NE KADAR DA ZOR OLURDU

Bir an gözünüzü kapatıp düşünün, dünya yerine başka yerde olduğunuzu. O yer; ağaçların, toprağın, denizin, gökyüzünün olmadığı bir yer... İnsan için ne kadar da zor olurdu. Bir düşünün orada yaşadığınızı...

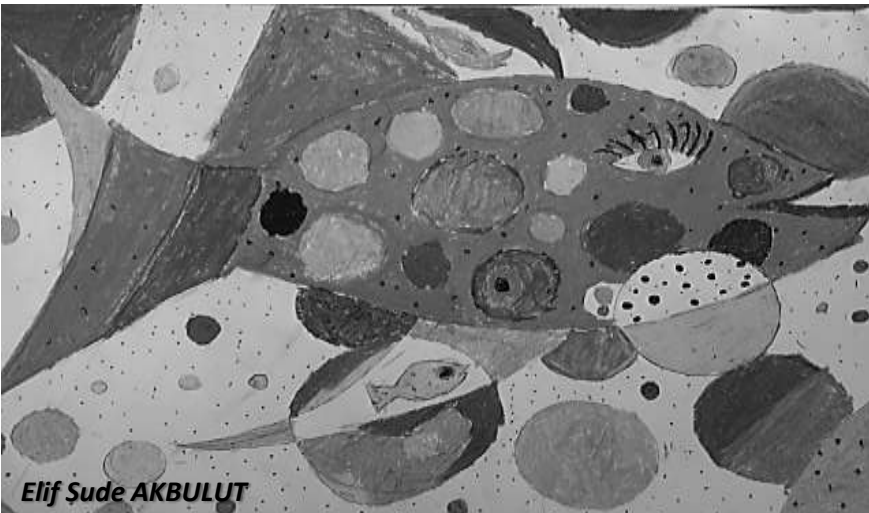
Dünyada denizin mavisinin, toprağın kahverengisinin, ağaçların yeşilinin olmaması çok zor olurdu herhalde. Peki, bizler ne yapıyoruz? Dünyamızın değerini neden bilmiyoruz?

Mesela sularımız... Ona önem vermek yerine, hiç bitmeyecekmiş gibi onu gereğinden fazla kullanıyoruz. Bizler suyu israf ederek tatlı su kaynaklarımızın kurumasına sebep oluyoruz. Denizlerimizi ise kirletiyoruz. Böylece birçok canlının yaşam yerini yok ediyoruz. Aslında kendi sonumuzu hazırlıyoruz.

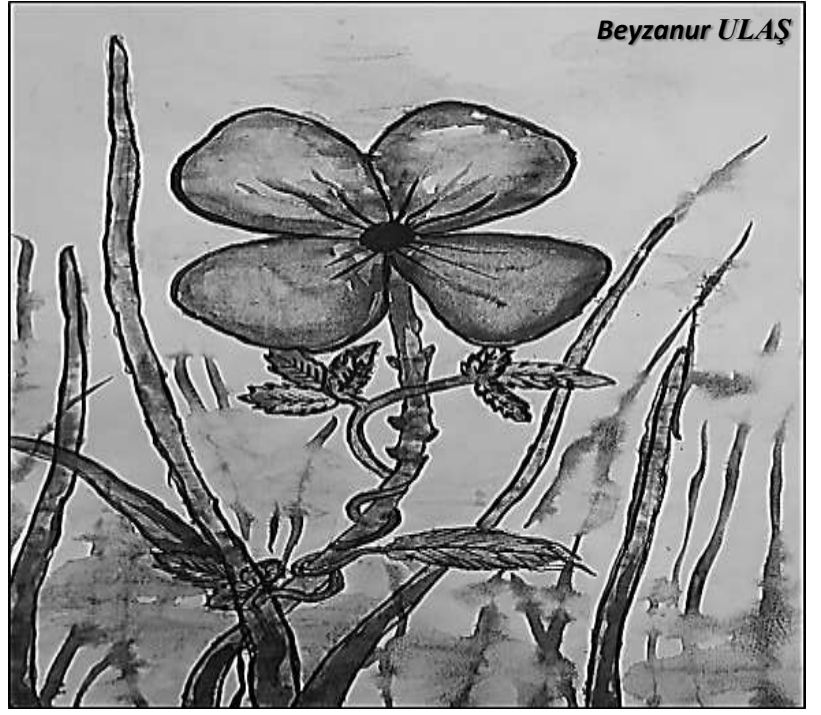
Ya toprağımız... Bizim mayamız olan toprağı; atık piller, deterjan vb. unsurlarla kirletiyoruz. Hayatımızı devam ettirmemiz için gerekli olan ürünleri nereden alacağız o zaman? Ağaçlarımızı nasıl yetiştireceğiz?

Bir düşünün, nefes almadan kaç dakika yaşayacağınızı. Arabalardan, fabrikalardan, evlerden vb. yerlerden çıkan gazlar, hem havamızı kirletiyor hem de birçok hastalığa neden oluyor. Ayrıca bu gazlar bizi uzaydaki tehlikelerden koruyan atmosferimize zarar veriyor.

Aslında hepsi birbirleriyle bağlantılı. Birinin yok olması diğerinin de yok olması demek. Aslında kendi sonumuzu hazırlıyoruz. Gelecek nesillere mutsuz, renksiz bir dünya bırakıyoruz. Eğer bizler dünyaya hak ettiği değeri verebilirsek bizden sonra yaşayacakların mutlu olmasını sağlayabiliriz

Elif Şude AKBULUT

Kaan DURMAZ

TEŞEKKÜR EDERİZ

Al kırmızı bayrak sallanıyor göklerde,
Hepsi sizin sayenizde ,
Özgür yaşıyorsak bu ülkede,
Hepsi sizin sayenizde.

Belki şimdi olmayacaktık.
Bombalar içinde kaybolacaktık.
Yıkık binalar içinde,
Yaşamaya çalışacaktık.

Ey nur yüzlü şehitlerimiz!
Bizim için canlarınızı verdiniz.
Diktiniz bayrağımızı, indirmediniz.
Size binlerce kez teşekkür ederiz.

Medine BAL

AÇLIK

Dünyada duyarsız insanlar yüzünden açlıktan ölen insanlar var. Ne kötü değil mi açlıktan ölmek?

Sizden sadece küçük bir empati yapmanızı istiyorum. Bir iki dakikanızı alacak bir empati...

Dünyanın bir yerinde açlıktan ölen insanların olduğu ülkede yaşıyorsunuz. Açlıktan ölmek için başka ülkelere yardım bekliyorsunuz. Ve hiç kimse size yardım etmiyor. Ne büyük bir çaresizlik değil mi? İşte dünyanın başka yerlerinde açlıktan ölen insanlar var. Dünyanın başka yerlerinde de 1,3 milyon ton ekmeği israf edenler var. Aslında israf etmeyip de maddi durumu iyi olmayan ülkelere gönderseler ne iyi olur değil mi? Bu yüzden dünyada ölen birçok çocuk ve bireyler var. Açlıktan bir deri bir kemik kalan ve sağlıklı olmayan suları içmeye mahkûm insanlar var.

Onlar böyleyken bizler insanlığımızdan utanıp yardım elimizi uzatmıyoruz. Hiç olmazsa her şeyimizle “israf” etmesek bile yeter.

Sefa ER

Zeynep YURTLU

KIYMETLİ AĞABEYLERİM,

Bu mektubu size yaptığımız kahramanlığı, fedakârlığı dile getirmek için yazıyorum. Aslında size ne kadar yüce gönüllü olduğunuzu, ne kadar gönlü fethettiğinizi ve birçok haini temizlediğinizi anlatmak için yazıyorum.

Şehit olmuş olabilirsiniz, arkanızda yaşlı gözler bırakmış da... Ama şunu iyi bilin ki o yaşlı gözlerin hem şehidi hem de gururu oldunuz. Siz aileniz için savaştınız, siz bu millet için savaştınız, hainlere bu ülkeyi vermemek için... En önemlisi de o göğe yükselmiş, şehitlerin al rengini almış, pırıl pırıl dalgalanan Türk Bayrağı için... İşte bu yüzden size bu millet, bu vatan minnettar.

Biz Türk milleti olarak okunan ezan sesinde, sizin için edilen her duada sizleri yanımızda hissederiz. Verdiğiniz o gururu, o şerefi kalbimizde duyarız. Her namaza duruşumuzda bütün bedenimizi, ruhumuzu sarar şehitlerimizin kanı. Şuna söz veriyoruz ki bize bıraktığımız emaneti saygıyla koruyacağız ve yine söz veriyoruz ki bu vatanın toprağını, bu ülkeyi o canilere bırakmayacağız. Sizden sonra da biz de çıkıp canımızla, kanımızla onları teker teker temizleyeceğiz.

Ey Şehit Ağabeylerim, eğer şu anda bizi oradan cennetten izliyorsanız

Mektubumu okursanız sevinirim. Ve son olarak “Şehitler ölmez, vatan bölünmez!” sözü dökülür dilimden.

Ebru SAVI

AKİF DEDE'DEN YOLA ÇIKARAK

Akif Dede; Mehmet Akif'in hayatını ve kişiliğini, sahip olduğu özellikleri, arkadaşlarını ve hayatını anlatan güzel bir kitap.

Bu kitabı okuduktan sonra “Kim Mehmet Akif gibi olmak istemez?” Sorusunu sordum kendime. Bence herkes onun gibi olmaya can atar. Şu an etrafıma bakıyorum da onun gibi dürüst, merhametli, güvenilir bir insan göremiyorum. Keşkelerini yaşayan insanlar var... İnşallah, ben de onun gibi okuyup araştırarak yoluma bakmak istiyorum. Tabii okumak her şeyi değiştirmez diğer tarafta düşünüp kendimize bir hedef belirlemeliyiz. Eğer herhangi bir amacımız olmazsa hayattan bir beklentimiz olmaz. O yüzden kendime bir gaye koydum iyi bir liseyi kazanıp hemşire olmayı amaçlıyorum. İnsanların yardım edip, hayatlarına devam etmesini sağlamak istiyorum.

Mehmet Akif her şeyden önce ne olursa olsun kendi inandığı doğrular peşinden gitmiştir. İnşallah bu okuduğumuz kitaplar sayesinde bizler de kendi doğrularımızın, hedeflerimizin peşinden gideceğiz.

Elif BAL

HAREKETSİZLİK VE SAĞLIKSIZ BESLENME

Hareketsizlik ve sağlıksız beslenme günümüzün çok büyük problemi haline geldi. Hareketsizlik teknolojinin gelişmesiyle daha da çoğaldı.

Anne ve babalarımızdan örnek verirsem babalarımız arabasız bakkala dahi gitmiyor. Annelerimiz evde teknolojinin getirdiği aletlerle işlerini yapıyor. Eskiden çamaşır bulaşık elde yıkanır bu da insanların hareket etmelerini sağlıyordu. Artık makineden çıkan çamaşırı bile asmak zor geliyor. Çocuklar da ise daha da kötü bir duruma yol açıyor. Benim yaş grubum ve daha küçüklerimiz dışarıda ip atlamak, top oynamak buna benzer oyunları bırakıp vaktinin çoğunu evde bilgisayar, tablet akıllı telefonlarla öldürüyorlar. Buna bir de sağlıksız beslenme ekleniyor. Teknolojik aletlerin yanı sıra cipsler, kolalar, çikolatalar vb. gibi yiyecekler içecekler çocukları obeziteye kadar götürüyor. Günümüzde bu tarz yiyecekler çok çabuk ulaşıyor. Annelerin çocukluğunda bu tarz yiyecekler ayda yılda bir kere yenirmiş. Ama şimdi...

Özetle arkadaşlar, sağlıklı yiyecekler tüketip bol hareket edelim ki obeziteden uzak mutlu bir yaşam sürelim.

Melike FİDAN

VATANI İÇİN

**Bir umuttu dönmesi,
Gözünü karartıp gitmesi,
Şehit olacağını bilse de
Vatana canım feda demesi.**

**Geride bıraktı her şeyini,
Ailesini, sevdiklerini,
Öleceğini bilse de
Yolundan geri dönmedi.**

**Bebegi doğacaktı yakında,
Baba olacak minik yavrusuna,
Eğer şehit olsaydı,
Göremeyecekti bir daha.**

**Bir mucizeydi dönmesi
Vatanını kurtarıp gelmesi...**

İMTİYAZ SAHİBİ

Hasan ALTUNTAŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hilal AKGÜMÜŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şahin DERİCİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Miraç ÖMÜR

YAYIN KURULU

Sultan ŞAHİN

Okay ÖZTÜRK

Nilüfer ALBAYRAK

Orhun TEKİN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS ORTAOKULU

Barbaros Mah. Funda Sokak. No 8/A Çubuk Ankara

0312 838 46 75